

ΕΦΙΚΤΗ Η ΜΕΙΩΣΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ (Ιούνιος 2007)

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ

Η παραγωγή απορριμμάτων είναι ένα από τα σημαντικότερα περιβαλλοντικά προβλήματα που έχει γεννήσει ο πολιτισμός μας. Η στροφή προς τις συσκευασίες μιας χρήσης από τη δεκαετία του '50 και μετά προκάλεσε την παραγωγή απίστευτων ποσοτήτων σκουπιδιών. Η ύπαιθρος γέμισε ανεξέλεγκτες χωματερές, αιτίες πυρκαγιών και πηγές παραγωγής τοξικών ουσιών που ρυπαίνουν το υπέδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα. Η παραγωγή μη ανακυκλούμενων ή επαναχρησιμοποιούμενων προϊόντων σημαίνει σπατάλη ενέργειας και νερού, ενός αγαθού που κάθε μέρα λιγοστεύει.

Η ανακύκλωση, η κομποστοποίηση και η επαναχρησιμοποίηση των υλικών αποτρέπει την παραγωγή του 80% τουλάχιστον των σκουπιδιών. Πριν από 17 χρόνια μια παρέα ευαισθητοποιημένων πολιτών ιδρύσαμε την Οικολογική Εταιρεία Ανακύκλωσης. Κλείνουμε 17 χρόνια δραστηριότητας, με προτάσεις και κριτική, επίδειξη καλών πρακτικών, θεσμικές παρεμβάσεις και συνεργασία με τοπικές κοινωνίες, βοήθεια σε Δήμους και έμπρακτη αλλαγή στάσεων ζωής, συνεργασία με την εκπαιδευτική κοινότητα κι ευαισθητοποίηση χιλιάδων πολιτών και μαθητών.

Ζητούμενο, όμως, είναι και η προσωπική περιβαλλοντική υπευθυνότητα. Στα ψώνια μου σκέφτομαι τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και την παραγωγή απορριμμάτων από αυτά που αγοράζω. Πριν από χρόνια κατήργησα τις πλαστικές σακούλες. Στην αρχή με κοίταζαν περίεργα, όταν έβγαζα τις δικές μου πάνινες. Τώρα πια κάποιιοι ρωτάνε πού μπορούν να βρουν τέτοιες τσάντες. Σε 15 χρόνια μείωσα τα σκουπίδια μου κατά περίπου 15.000 πλαστικές σακούλες.

Δεν έχω πάντα εύκολες λύσεις. Θα ήθελα να μπορώ να βγάλω την περιττή συσκευασία από το προϊόν που αγοράζω και να την επιστρέφω επιτόπου στο μαγαζί, όπως μπορεί ένας Γερμανός. Την υπερβολική συσκευασία την πληρώνει το περιβάλλον και ο καταναλωτής. Προτιμώ να πηγαίνω στις βιολογικές λαϊκές όπου βρίσκω τα

βιολογικά προϊόντα χύμα, να χρησιμοποιώ τις δικές μου πάνινες τσάντες. Θα ήθελα να υπάρχουν στα ράφια πιο φιλικές στο περιβάλλον συσκευασίες για όλα τα προϊόντα καθημερινής χρήσης. Στο γραφείο επιλέγω να χρησιμοποιώ πήλινο ή γυάλινο ποτήρι.

Μεγάλο ποσοστό των σκουπιδιών είναι χαρτί, πλαστικό, γυαλί, μέταλλα που μπορούν και πρέπει να ανακυκλωθούν. Η σακούλα σκουπιδιών μου μένει πια χωρίς αυτά. Μαζεύω χωριστά κάθε είδους χαρτιά. Τα τελευταία 15 χρόνια πάνω από 3000 κιλά χαρτιού κατέληξαν στην ανακύκλωση αντί για τον κάδο σκουπιδιών μου. Θα προτιμούσα ξεχωριστούς για το κάθε υλικό (χαρτί, πλαστικά, μέταλλα, γυαλί) κάδους ανακύκλωσης κοντά στο σπίτι.

Ταξιδεύοντας στο εξωτερικό τη δεκαετία του '80 έβλεπα σε κατοικίες με κήπο να έχουν κάδο κομποστοποίησης κλαδεμάτων αλλά και υπολειμμάτων από την κουζίνα. Αναρωτιόμουν αν θα γίνονταν κάτι παρόμοιο στο μπαλκόνι. Από τη μέρα που τοποθετήσαμε ειδικό κάδο κομποστοποίησης στο μπαλκόνι του σπιτιού μας, τα μισά «σκουπίδια» μου (τα οργανικά) δεν είναι πια σκουπίδια.

Σήμερα η οικογένειά μας (3 άτομα) έχει μειώσει τα σκουπίδια μας κατά 80-85%. Μέσα από την προσωπική εμπειρία μου μπορώ να πω ότι υπάρχει λύση για τα απορρίμματα. Έστω και με περισσότερο κόπο απ' ό,τι χρειάζεται, μπορέσαμε να περιορίσουμε τα σκουπίδια μας σε μια σακούλα την εβδομάδα. Μπορούμε να μηδενίσουμε στο σπίτι και ως κοινωνία τα σκουπίδια μας, όχι περιμένοντας τη μαγική λύση, αλλά αναλαμβάνοντας την προσωπική ευθύνη μας με τη μείωση, ανακύκλωση, κομποστοποίηση.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στο ένθετο «Περιβάλλον» της Εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» στις 5 Ιουνίου 2007, σ. 7.